

## Arrest

nr. 75 553 van 21 februari 2012  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 29 december 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 21 november 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. HALSBERGHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn dient op 19 juli 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 5 september 2011, met kennisgeving op 20 september 2011, verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid deze aanvraag onontvankelijk. Bij arrest 72 085 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing op 19 december 2011.

De verzoekende partij dient op 10 oktober 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 21 november 2011 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag onontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing die luidt:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 10.10.2011 bij onze diensten werd ingediend door:*

*V., M. (...) (R.R.: (...))*

*nationaliteit: Armenië (Rep.)*

*geboren te Kirovakan op (...)*

*S., K. (...) (R.R.: (...))*

*nationaliteit: Armenië (Rep.)*

*geboren te Kirovakan op (...)*

*V., A. (...) (R.R.: (...))*

*nationaliteit: Armenië (Rep.)*

*geboren te Vanadzor op (...)*

*V., A. (...) (R.R.: (...))*

*nationaliteit: Armenië (Rep.)*

*geboren te Vanadzor op (...)*

*adres: (...)*

*in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.*

*Artikel 9ter — § 3 3° — van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.*

*Uit artikel 9ter §1, 4 lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. De standaard medisch getuigschriften dd. 15/07/2011 opgesteld door Dr. G.V.M. (...) dd. 27/07/2011 opgesteld door Dr. F.M.V.K. (...) en dd. 28/09/2011 opgesteld door Dr. F.M.V.K. (...) tonen geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bi 1 gebrek aan één van de in art. 9ter §1 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”*

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Zij betoogt dat de graad van ernst uitdrukkelijk werd vermeld in het medisch getuigschrift van 28 september 2011 van dokter V.K., in het gestandaardiseerde medisch getuigschrift van 27 juli 2011 van diezelfde arts en in het gestandaardiseerde medisch getuigschrift van juli 2011 van dokter V.M. Deze attesten melden naast de aard van de ziekte waaraan de verzoekende partij lijdt, de noodzakelijke behandeling en de graad van ernst van de ziekte. Derhalve schendt de bestreden beslissing artikel 9ter van de vreemdelingenwet door te oordelen dat de graad van ernst niet is vermeld.

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

*“De verwerende partij heeft de eer om te antwoorden dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet, zoals vervangen door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, en in werking getreden op 10 januari 2011, het volgende bepaalt:*

*(...)*

*Uit de bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat het medisch attest drie zaken dient te vermelden: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Voorts wordt omtrent het gebruik van het standaard medisch getuigschrift in de parlementaire voorbereidingen*

gesteld: "Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden." (wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I), Parl.St. Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, 147).

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat in de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen van 10 oktober 2011 verzoeker stelde dat hij lijdt aan een ernstige medische aandoening waarvoor geen afdoende medische behandeling bestaat in het land van herkomst. Hij stelde dat hij lijdt aan discushernia en pseudo artrose. Hij stelde tevens depressieve klachten te hebben en slaapstoornissen. Hij voegde bij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf drie medische attesten, zijnde twee van dr. Van Krieken en één van dr. Van Middeltem. Zoals verzoeker zelf aangeeft in zijn verzoekschrift blijkt het volgende uit deze medische attesten:

- het getuigschrift van dr. Van Krieken d.d. 28 september 2011: "cervicale discus hernia 2 nivo's met complicatie pseudoartrose"
- het getuigschrift van Dr. Van Krieken van 27 juli 2011: "cervicale DE 2 nivo's met pseude artrose"
- het getuigschrift van dr. Van Middeltem d.d. 15 juli 2011: "brachiocervicalgie nieuwe operatie te verwachten".

De verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat het aan verzoeker toekomt om in zijn aanvraag aan te tonen dat hij valt onder de voorwaarden zoals bepaald in artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt er verwezen naar alle door verzoeker bijgevoegde getuigschriften. De beslissing stelt het volgende:

"(...)Artikel 9ter - §3, 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. De standaard medische getuigschriften d.d. 17/07/2011 opgesteld door Dr. G. Van Middeltem, d.d. 27/07/2011 opgesteld door Dr. F.M. Van Krieken en d.d. 28/09/2011 opgesteld door Dr. F.M. Van Krieken tonen geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in artikel 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden(...)"

De verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat het aan de behandelende arts toekomt om in het standaard medisch getuigschrift een gedetailleerde beschrijving te geven van de graad van de ernst van de aandoening, zoals overigens duidelijk omschreven in het standaarddocument met verwijzing naar artikel 9 ter van de vreemdelingenwet. Uit de medische attesten wordt gewoonweg geen enkele graad van ernst aangetoond. Uit het attest kan enkel worden afgeleid dat verzoekster lijdt aan een cervicale discus, depressie en pseudoartrose en dat hij waarschijnlijk een nieuwe operatie dient te ondergaan. Echter, nergens in het attest wordt gepreciseerd in welk stadium de ziekte, waaraan verzoeker lijdt, zich precies bevindt.

Het volstaat niet om louter en alleen een medische aandoening te benoemen, zonder de ernst ervan weer te geven. Waar verzoeker stelt dat uit de medische getuigschriften af te leiden valt dat de aandoening waaraan hij lijdt zeer ernstig is, kan hij niet worden bijgetreden; het loutere feit dat verzoeker waarschijnlijk een operatie dient te ondergaan is op zich geen indicatie van de graad van ernst ervan. Bovendien doet verzoekers kritiek geen enkele afbreuk aan de verplichting om een gedetailleerde beschrijving te geven van de graad van de ernst van de aandoening, zoals vermeld in het attest zelf.

De verwerende partij heeft de eer toe te voegen dat de verdere beoordeling van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, dient immers te gebeuren door de ambtenaar- geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde. Het is niet kennelijk onredelijk dat van een behandelende arts verwacht wordt om zelf een analyse te maken van de bijgevoegde attesten en zelf in het standaard medische getuigschrift een beschrijving te geven van de aard en de ernst van de aandoening, zoals vereist in de wet.

*Bovendien laat artikel 9ter §3, 3° van de vreemdelingenwet geen appreciatieruimte over aan de verwerende partij, die zich in casu dient te beperken tot de loutere vaststelling dat de standaard medische getuigschriften, zoals voorzien in het KB van 24 januari 2011, niet beantwoorden aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.*

*Een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd niet aangetoond.*

*Het enig middel is ongegrond."*

2.3. De verzoekende partij heeft op 10 oktober 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ingediend. Dit artikel luidde destijds als volgt:

*"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.*

*De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.*

*De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.*

*Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.*

*De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.*

*§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:*

*1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;*

*2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;*

*3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;*

*4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.*

*De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.*

*De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.*

*§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :*

*1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;*

*2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;*

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.”

Uit de lezing van bovenstaand artikel blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris een aanvraag onontvankelijk kan verklaren in onderstaande hypothesen:

- indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;
- indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;
- indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;
- in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Indien de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet aangekend wordt opgestuurd naar de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde, in de aanvraag de effectieve verblijfplaats in België vermeld wordt, de aanvrager zijn identiteit aangetoond heeft, het standaard medisch attest voorgelegd heeft bij zijn aanvraag en dit standaard medisch attest beantwoordt aan de voorwaarden opgenomen in artikel 9ter, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet en indien de aanvraag niet valt onder één van de twee andere hypothesen van onontvankelijkheid, dient de aanvraag onontvankelijk te worden verklaard en dient ten gronde over de aanvraag te worden beslist.

Voorts wordt omtrent het gebruik van het standaard medisch getuigschrift in de parlementaire voorbereidingen gesteld: *“Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden.”* (wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I), *Parl.St. Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, 147*).

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij het wettelijk vereiste medisch getuigschrift gebruikt heeft, zelfs meerdere keren en de verschillende punten van dit formulier beantwoord heeft.

Vooreerst wordt er gewezen op het feit dat uit het begeleidend schrijven, het standaard medisch getuigschrift en de medische bijlagen duidelijk blijkt wat de aard en ernst van de aandoening van de verzoekende partij is. De medische getuigschriften stellen dat de verzoekende partij lijdt aan een cervicale discushernia 2 niveaus met complicatie pseudoartrose, een depressie heeft en een brachio-cervicalgie waarvoor een operatie te verwachten is. Voorts wordt de vraag wat de gevolgen zijn indien de behandelingen worden stopgezet omschreven als *“bij terugkeer naar Armenië zou een invaliditeit ontstaan agv klachten pseudoartrose”* (attest 28 september 2011) en *“blijvende pijn met invaliderend karakter”* (attest 15 juli 2011). In de getuigschriften is er sprake van een operatieve ingreep als mogelijke behandeling.

Uit deze beschrijving blijkt dat het standaard medisch getuigschrift volledig is ingevuld en niet alleen de ziekte(s) vermeldt maar ook de graad van ernst, door te stellen dat bij gebrek aan behandeling, die onder meer in een operatie kan bestaan, een invaliditeit zou ontstaan. Dit gegeven moet de attaché toelaten een beslissing over de ontvankelijkheid te nemen en is te beschouwen als het uitdrukken van een graad van ernst. Er wordt op gewezen dat het begrip “graad van ernst” niet is verduidelijkt in de wet, noch in de vraagstelling terug te vinden in het standaardformulier dat een aanvrager dient te gebruiken. Uit de bestreden beslissing kan evenmin afgeleid worden waarom het gestelde niet als uitdrukking van de graad van ernst kan aanvaard worden. Indien de verwerende partij meent dat een graad van ernst enkel vermeld is door bijvoorbeeld een appreciatie van schalen, dient zij dit op voorhand te verduidelijken. Evenmin is in de wettelijke bepalingen voorzien dat indien de graad van ernst “licht” zou zijn de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de aanvraag onontvankelijk moet verklaren nu de wetgever heeft beoogd deze appreciatie te laten geschieden door een arts die de verwerende partij uitkiest. Bijgevolg is het kennelijk onredelijk te oordelen dat stellen dat bij het ontbreken van een behandeling invaliditeit optreedt geen aanduiding van de graad van ernst van de ziekte van de verzoekende partij is. De redenering van de verwerende partij kan niet gevolgd worden.

Uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet en de parlementaire voorbereiding blijkt uitdrukkelijk dat de verzoekende partij alle nuttige inlichtingen met betrekking tot haar ziekte dient over te maken bij haar aanvraag. Nergens wordt er vermeld dat deze nuttige inlichtingen op zich ook (en opnieuw) de vorm van een standaard medisch getuigschrift moeten aannemen. Uit de wettelijke bepalingen kan ook niet afgeleid worden dat de inlichtingen verstrekt in het standaardformulier de ernst van de ziekte niet mogen beschrijven onder een andere vraagstelling (in casu de gevolgen van de stopzetting van de behandeling). Evenmin verbieden de wettelijke bepalingen dat een aanvrager naast het standaard medisch getuigschrift andere medische attesten toevoegt hetzij de in de aanvraag vermelde ziektes bijkomend beschrijft. Dit lijkt evident nu er zeer weinig ruimte voorzien is voor de beantwoording van de vraagstelling en in het standaardformulier niet uitdrukkelijk naar de graad van de ernst wordt gevraagd. Het standaardformulier vraagt enkel de “ernst” van de aandoening te omschrijven, wat in casu is gebeurd. Voorts wordt erop gewezen dat het aan de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris toekomt om de ontvankelijkheid van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet te beoordelen. Het onderzoek ten gronde, met name de appreciatie van de aangevoerde medische problematiek komt, overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vijfde lid, van de vreemdelingenwet, alleen toe aan een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde. In zoverre de gemachtigde van de staatssecretaris op basis van de bijgevoegde medische attesten, waaronder het standaard medisch getuigschrift, stelt dat er enkel melding wordt gemaakt van de medische geschiedenis van de verzoekende partij, wordt erop gewezen dat in de mate dat de bestreden beslissing bedoelt de verdere inhoud van de voorgelegde medische attesten te bespreken, de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris zijn onderzoek niet beperkt tot de ontvankelijkheid van de aanvraag van de verzoekende partij, maar een standpunt inneemt over de gegrondheid van deze aanvraag en hierbij de bepalingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet miskent. Enkel de ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde kan de medische attesten inhoudelijk beoordelen en – indien de medische situatie van de aanvrager onvoldoende duidelijk blijkt uit de overgemaakte medische attesten – een aanvullend onderzoek (laten) doorvoeren. In de mate dat de bestreden beslissing stelt dat de vermelding van de graad van de ernst van de ziekte ontbreekt in de standaard medische getuigschriften die zijn voorgelegd en bijgevolg niet werd voldaan aan artikel 9ter, §1, 4° en artikel 9ter § 3, 3° van de vreemdelingenwet schendt de bestreden beslissing deze bepalingen. Ten overvloede, in de mate dat de bestreden beslissing stelt dat geen medisch getuigschrift werd voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift, is dit onjuist.

In die mate is het middel gegrond.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 21 november 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN